

Határtalanul – Felvidéki kirándulás

„Magyarok vagyunk, ismerkedjünk!” címmel nyert pályázatot iskolánk, melynek segítségével mi, hetedik osztályosok április 9-11-ig a Felvidékre utazhattunk, s megismerkedtünk a deáki és szenci magyar diákokkal. A Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. feladatait átvevő Emberi Erőforrások Minisztérium 317.700 Ft-tal támogatta osztálykirándulásunkat, melyet a Határtalanul program keretén belül valósítottunk meg. A fejenként 21180 Ft a szállás és utazás költségeit fedezte. Szlovákiai utunk során 790 km-t tettünk meg a következő településeket meglátogatva: Érsekújvár, Nyitra, Beckó, Trencsén, Deáki, Galánta, Szenc, Nagyszombat, Jóka, Pozsony, Dévény és Bős.

Kirándulásunkat komoly előkészítő munka előzte meg, melyben az osztály minden tanulója egyaránt részt vett. Informatika órákon információgyűjtés, bemutató- és dokumentumkészítés volt a feladatunk. Rajzórán felelevenítettük a reneszánsz, a barokk, a gótikus, a román és a copfstílus jellegzetességeit, festőit, szobrászait, építészeit. Képek segítségével megismertük a jellegzetes épületeket, képzőművészetet. Földrajzórán meghatároztuk a Felvidék helyét, nagyobb tájegységeit, nevezetesebb helyeit a térkép segítségével. Történelem órán megismerkedtünk a szlovákiai magyarság történelmével. Énekórán Kodály és Bartók műveket hallgattunk és énekeltünk. Irodalom órán megismertük a Felvidéki magyar irodalom nagyjainak munkásságát. Politzer Sándor bácsival meglátogattuk a pápai zsinagógát, s érdekes történeteket hallottunk a zsidó emberek szokásairól, ünnepeiről. Hajni nénivel egy a Felvidéken jól ismert túrós süteményt készítettünk. Élvezettel gyúrunk, sodortuk, sütöttük a tésztát, mely nagyon hamar elfogyott. Györgyi néni segítségével ajándékokat készítettünk a deáki és szenci diákoknak. Volt, aki kalocsai mintás könyvjelzőt, volt, aki kékfestő anyagból készült koszorút készített. Képzőművész szakköröseink pedig lerajzolták iskolánk címerét. Az előkészítő szakaszt vetélkedővel zártuk. A feladatokat az osztályból Hajni és Betti állították össze.

Április 9-én reggel 7 órakor indult lelkes kis osztályunk 15 fővel, Szakács Attiláné és Péri Hajnalka tanár nénikkel az egykor magyar felvidéki területek „meghódítására”. Első úti célunk Érsekújváron a Ferences-rendi templom és kolostor volt. Pázmány Péter bíboros 1631. május 24-én szentelte fel. Ma a kolostor főleg a ferences szerzetesek szálláshelyéül szolgál. 1740-ben a várost pestisjárvány sújtotta. Annak reményében, hogy a veszély csakhamar elmúlik, a Szentháromságnak emeltek szobrot. Kassák Lajos író, költő, műfordító és képzőművész Érsekújváron született 1887 tavaszán. Szobra a városközpontban szinte szembesétált velünk. 1691-ben Széchényi György érsek kiváltságlevelet adott Érsekújvárnak, amelyben városi rangra emelte.

Kora délután Nyitra felé folytattuk utunkat. Sétáltunk a várnegyedben, megnéztük II. János Pál pápa szobrát, s közben felelevenítettük történelmi és képzőművészeti ismereteinket. Beckó várának meghódítását nagy izgalommal vártuk. Bódai Martin még tervet is készített a bevételére. Az általa összeállított kincskereső és törökűző játékok mindenkinél emlékezetesek maradnak. A mai Trencsényi vár Trencsén városának szívében, a várhegy mészkőszirtjén emelkedik a Vág völgye fölött. Szépsége sokunkat megihletett, többen le is rajzolták. Kicsit megkésve, fáradtan, de lelkesen érkeztünk első szállásunkra Deákiba. Itt kitörő örömmel vártak bennünket a deáki iskolások. Vacsora után elfoglaltuk a szobákat és megkezdődött a vetélkedés: Ki bír tovább fennmaradni. Osztályfőnökünk kiütéssel győzött.

Második nap reggeli után iskolába mentünk, ahol a deáki gyerekek vendégszeretetét élvezhettük. Iskolai szabályzatukat nagy plakát hirdeti a folyosón. A könyvtárban levetítettük az általunk készített osztálybemutatót, beszélgettünk, ismerkedtünk egymással. Az iskola udvarán sort kerítettünk a régóta várt barátságos futballmérkőzésre. A hetedik osztályos fiúkat könnyedén legyőztük 4:0-ra. Közben eleredt az eső, így a tornateremben folytattuk a mérkőzést. Itt már a kilencedikes diákok voltak az ellenfeleink. Hősiesen küzdöttünk, még

Szabina és Laura is erősítette a csapatot, de a nagyobb fiúkkal szemben nem sok esélyünk volt. Szomorúan váltunk el a deáki gyerekektől, de az internet segítségével kapcsolatban maradtunk velük. Délelőtt a galántai kastély parkjában felidéztek Kodály Zoltán galántai gyermekéveit, népzene-gyűjtő munkásságát. Megkoszorúztuk a zeneszerző szobrát és népdalaiból elénekeltünk néhányat. Délben a szenci hetedikes diákok vártak bennünket. Bemutatták iskolájukat, ismerkedtünk velük, átadtuk ajándékainkat, majd közösen megtekintettük a várost. Összehasonlítottuk a pápai és a szenci zsinagógát, együtt megnéztük a Törökházat és Szenci Molnár Albert szobrát, ismerkedtünk a nyelvész és zoltárfordító életével, munkásságával. Délután IV. Béla, Nagy Lajos és Zsigmond király nyomába eredtünk, azaz ellátogattunk a „Felvidék Rómájába”, Nagyszombra. Itt felelevenítettük és összehasonlítottuk az építészeti stílusokat a Tűztorony, a Szentháromság szobor, a színház és a Szent Miklós templom segítségével. A városnézés után megérdemelt pihenőt tartunk Jókán, a szállásunkon. Vacsora után közös játékkal és beszélgetéssel zártuk a napot.

Harmadik nap reggelén Pozsony felé vettük az irányt. Idegenvezető segítségével megtekintettük a pozsonyi várat, és a Slavín-émlékművet. Felelevenítettük Pozsony történelmi szerepét, valamint a Batthyány-kormányról és a reformkorról tanultakat. A pozsonyi vár után megnéztük a dévényi várat is. Meghallgattuk a vár és az apácatorony történetét, felfedeztük a várból a hármastorony határvonalát. Megbecsültük és kísérlettel megmértük a várkút mélységét. Ezt követően gyalogos séta során megnéztük Pozsony történelmi központját és nevezetességeit. A Prímás Palotában megcsodáltuk a híres gobelineket, melyek Leanderosz és Hero szerelmi történetét ábrázolják. Felmentünk a Mihály-toronyba, ahonnan körbenéztünk az alattunk elterülő gyönyörű városon. A Szent Márton dombon megtekintettük a koronázási emlékek másolatait, megnéztük a kincstárat és a kriptát, benne Pázmány Péter sírját. Hazafelé útba ejtettük a bösi vízierőművet, megbeszéltük az energiatermelésben, árvízvédelemben és területfejlesztésben betöltött szerepét. Szerencsénkre a zsiliprendszer működését is láthattuk. Április 11-én az esti órákban érkezünk haza, Vaszarra. A hétvégi, családi élménybeszámoló után értékelő órát tartottunk a kirándulásról.

Köszönjük a támogatóknak, szüleinknek és tanárainknak, hogy részt vehettünk e felejthetetlen kiránduláson!